

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/94/2021
Identifikačné číslo spisu:	8318200203
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8318200203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej, členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prieцelovej v spore žalobcu: D.. F. F., trvalým pobytom v O., H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Alicou Petrovskou Homzovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Moyzesova č.46, proti žalovanému: D.. V. U., trvalým pobytom v O., H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Ondrejom Kellerom, advokátom so sídlom v Humennom, Námestie slobody 2, o určenie vlastníctva akcií (pôvodne o vrátenie darovaných akcií), vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 22Cb/24/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/27/2019-173 z 19. septembra 2019 takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 22Cb/24/2018-126 zo dňa 15. februára 2019 v poradí prvým výrokom žalobu zamietol. V poradí druhým výrokom okresný súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 630 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 115 ods. 4 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 30 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch), § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal určenia, že je majiteľom 5 kusov kmeňových akcií na meno, číslo emisie LP0000705128 emitenta Chemkostav HSV akciová spoločnosť, IČO: 36 473 332, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné. V podanej žalobe tvrdil, že žalovanému daroval 5 kusov predmetných akcií formou úhrady vkladu za žalovaného, žalovaný

sa však k nemu správa tak, že hrubo porušuje dobré mravy. Od určitého času sa žalovaný ako obdarovaný začal k žalobcovi ako k darcovi správať neslušne a neúctivo. Správanie žalovaného voči žalobcovi vyústilo až do toho, že žalovaný v okruhu priateľov a známych žalobcu, ako aj na verejnosti vyhlasuje, že žalobca vytuneloval obchodnú spoločnosť Chemkostav HSV, akciová spoločnosť o najmenej 150.000,- eur na dom žalobcu. Okolnosť, že takýto výrok bude žalovaný o žalobcovi rozširovať v okruhu ich známych, spolupracovníkov a podnikateľov v Humennom, žalovaný oznámil žalobcovi v telefonickom rozhovore dňa 26.6.2017 okolo 9.45 hod. Žalovaný obvinil žalobcu z tunelovania a rozsiahlych podvodov a v pozícii predsedu predstavenstva nevyplatil žalobcovi a členom jeho rodiny odstupné, nedoplatil žalobcovi nedoplatky na mzde, rovnako nevrátil žalobcovi sumu 25.000,- eur. V žalobe taktiež uviedol, že najneskôr na prvom pojednávaní oznámi mená a adresy svedkov, ktorí boli pri tom, ako žalovaný obviňoval žalobcu z tunelovania.

4. Na pojednávaní súd pripustil na návrh žalobcu zmenu žaloby v tomto znení: určuje sa, že D.. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX, O. je majiteľom a/ 5 kusov kmeňových listinných akcií na meno eminenta Chemkostav HSV akciová spoločnosť, IČO: 36 473 332, so sídlom Štefánikova 18, 066 01, Humenné, b/ 105 kusov kmeňových listinných akcií na meno eminenta Chemkostav Humenné a.s., IČO: 36 485 802, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, c/ obchodného podielu, ktorému zodpovedá základný vklad do základného imania v rozsahu 2.500 eur v obchodnej spoločnosti OC Avenue s.r.o., IČO: 47 999 250, so sídlom Štefánikova 16, 066 01, Humenné z dôvodu, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

5. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že spoločnosť Chemkostav HSV, akciová spoločnosť, IČO: 36 473 332, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné (ďalej len „Chemkostav HSV, akciová spoločnosť“), bola založená zakladateľskou listinou dňa 18.05.2001, základné imanie spoločnosti bolo vo výške 1.000.000,- Sk, správcom vkladu pred zápisom do Obchodného registra bol žalobca. Došlo k upísaniu akcií v počte 10 kusov na meno v listinnej podobe, menovitá hodnota jednej akcie bola vo výške 100.000,- Sk. Žalobca ako správca vkladu prehlásil, že žalovaný splatil peňažný vklad vo výške 500.000,- Sk v plnom rozsahu pred registráciou obchodnej spoločnosti. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. Sa 10220/P bol povolený zápis obchodnej spoločnosti Chemkostav HSV, akciová spoločnosť, do Obchodného registra. Bolo skonštatované, že žalobca je v súčasnosti vlastníkom 5 kusov akcií, žalovaný je vlastníkom 5 kusov akcií tejto spoločnosti. Spoločnosť Chemkostav Humenné, a. s., IČO: 36 485 802, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné (ďalej len „Chemkostav Humenné, a. s.“), bola založená zakladateľskou zmluvou dňa 25.2.2003, základné imanie spoločnosti bolo vo výške 1.000.000,- Sk, rozvrhnuté na 10 kusov akcií v listinnej podobe znejúcich na meno. Žalobca ako zakladateľ v 1. rade upísal peňažný vklad vo výške 500.000,- Sk, žalovaný ako zakladateľ v 2. rade upísal peňažný vklad vo výške 500.000,- Sk. Zakladatelia splatili celú hodnotu upísaných peňažných vkladov dňom uzavretia zakladateľskej zmluvy k rukám správcu vkladu. Spoločnosť OC Avenue, s. r. o., IČO: 47 999 250, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné (ďalej len „OC Avenue, s.r.o.“) bola zapísaná do obchodného registra dňa 4.2.2015, ako zakladatelia ju založili žalobca spolu so žalovaným. V súčasnosti sú jej spoločníkmi žalovaný a spoločnosť JRD CONSULTING, s. r. o., so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné. Základné imanie spoločnosti je vo výške 5.000,- eur. Žalobca previedol svoj obchodný podiel v hodnote 2.500,- eur na spoločnosť JRD CONSULTING, s. r. o. s účinnosťou ku dňu 3.2.2017.

6. Na základe zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca v spore nepreukázal darovanie akcií žalovanému, ani úhradu vkladu za žalovaného a navyše bolo preukázané, že obchodný podiel spoločnosti OC Avenue, s. r. o. žalobca previedol na spoločnosť JRD CONSULTING, s. r. o., nie na žalovaného. Dôvodil tým, že zmluva o darovaní akcií však musí mať písomnú formu, nemožno darovať formou úhrady vkladu za iného zakladateľa. Žalobca darovaciu zmluvu nepredložil, žalovaný poprel darovanie akcií od žalobcu. Ďalej konštatoval, že prevod obchodného podielu sa uskutočňuje uzavretím zmluvy o prevode obchodného podielu, pričom táto zmluva predstavuje osobitý zmluvný typ upravený v Obchodnom zákonníku. Zmluvné strany po nej siahnu tak v prípade bezodplatného, ako aj odplatného prevodu obchodného podielu. Použitie kúpnej zmluvy alebo darovacej zmluvy neprichádza do úvahy. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore poukázaním na jeho rozporuplné tvrdenia

nekorešpondujúce s obsahom predložených listinných dôkazov.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/27/2019-173 z 19. septembra 2019 prvým výrokom potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 22Cb/24/2018-126 zo dňa 15. februára 2019 ako vecne správny (§ 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“) a druhým výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

8. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého meritórneho výroku rozsudku prvoinštančného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku súdom prvej inštancie k tomuto meritórnemu výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Avšak na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia odvolací súd doplnil, že základnou výhradou žalovaného voči žalobe bolo, že so žalobcom nikdy žiadnu zmluvu o darovaní akcií neuzavrel tak ako to už uviedol súd prvej inštancie. Uviedol, že v prípade zmluvy o darovaní akcií v zmysle § 30 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) súd skúma len existenciu a platnosť zmluvy o darovaní cenných papierov. Nebolo možné sa preto stotožniť s námietkou žalobcu týkajúcou sa nevyhnutnosti ďalšieho objasňovania predmetnej veci, keď žalobca nevedel už v priebehu pojednávania na súde prvej inštancie preukázať existenciu takejto zmluvy.

9. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“), že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovali jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a zároveň z ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ aj c/ CSP, navrhujúc dovolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby zrušil obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, podľa dovolateľa k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu došlo nesprávnym postupom súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, a to porušením ustanovenia článku 2 Základných princípov CSP a § 191 ods. 1 CSP a s tým súvisiacim prílišným formalizmom pri skúmaní a hodnotení skutkového stavu. Podľa neho oba konajúce súdy porušili jeho právo na spravodlivý proces tým, že v danej veci sa zaoberali iba posúdením platnosti a existencie darovacej zmluvy bez ohľadu na ďalšie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a bez zohľadnenia, ktorých nebolo možné predmetný uplatnený nárok dovolateľa ako žalobcu spravodlivo a riadne posúdiť, v dôsledku čoho neboli vykonané dovolateľom ako žalobcom navrhnuté výsluchy a dôkazy. Dovolateľ argumentuje tým, že keďže podstata predmetu sporu spočíva v posúdení jeho nároku voči žalovanému na vrátenie majetkového zvýhodnenia, nepostačuje pre spravodlivé rozhodnutie predmetného sporu uskutočniť iba zodpovedanie otázky, či darovacie zmluvy existujú a či sú platné, napádajúc tým bod 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Je potrebné skúmať, a to s ohľadom na predmet predmetného sporu, otázku existencie nárokov dovolateľa z darovania voči žalovanému bez ohľadu na platnosť a existenciu darovacích zmlúv, nakoľko táto otázka obsahovo presahuje otázku posúdenia iba platnosti a existencie darovacích zmlúv, keďže aj pri prípadnej neplatnosti a existencii darovacích zmlúv by dovolateľ disponoval voči žalovanému majetkovými nárokmi napr. z neplatného právneho úkonu. Mal za to, že odvolací súd sa týmito nárokmi nezaoberal, hoci podľa dovolateľa tak urobiť mal, na základe čoho by vznikla potreba vykonať dovolateľom navrhnuté výsluchy a dôkazy v záujme riadneho zistenia skutkového stavu.

11. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP žalobca dôvodil striktným držaním sa právnej kvalifikácie označenej dovolateľom ako žalobcom v žalobe (t. j. darovacia zmluva) zo strany

konajúcich súdov. Preto je podľa neho zrejmé, že konajúce súdy skúmali iba platnosť a existenciu darovacej zmluvy, a nie skutkový stav a uplatnené nároky dovolateľa ako žalobcu v celom rozsahu, hoci by tieto odôvodňovali inú právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, napr. nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a pod. Podľa neho súdy konali v rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo/2237/2013, podľa ktorého súd pri svojom právnom posúdení veci nie je právnym názorom účastníkov viazaný. Pokiaľ by rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Českej republiky nebola akceptovaná v slovenských podmienkach, dovolateľ z opatrnosti uplatnil aj dovolací dôvod podľa písm. b/ a c/ vyššie citovaného ustanovenia CSP.

12. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý považuje žalobcom podané dovolanie v celom rozsahu za nedôvodné. Uviedol, že so žalobcom nikdy neuzatvoril žiadnu písomnú alebo ústnu darovaciu zmluvu, ktorej predmetom mali byť ako to tvrdí žalobca akcie spoločnosti Chemkostav HSV akciová spoločnosť. Poukázal na to, že žalobca nemohol vlastníctvo k sporným akciám ani darovaním prevádzať, nakoľko vlastníctvo k upísaným akciám vzniká zápisom do registra cenných papierov a žalobca v čase ich údajného darovania nebol ich vlastníkom. Vzhľadom na to žalovaný konštatoval, že súdy sa v dostatočnej miere vysporiadali s tvrdeniami žalobcu v tomto konaní a náležitým zákonným spôsobom ich právne posúdili, a preto navrhol dovolaciemu súdu dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť, a zároveň požiadal o priznanie náhrady trov dovolacieho konania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP) a oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

14. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

17. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

18. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

19. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

20. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody, a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

21. Dovolateľ v dovolaní ako dôvod, z ktorého vyvodzuje jeho prípustnosť, uvádza ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, pričom túto vadu videl v porušení ustanovenia článku 2 Základných princípov CSP a § 191 ods. 1 CSP a s tým súvisiacim prílišným formalizmom pri skúmaní a hodnotení skutkového stavu. Podľa neho podstata sporu spočíva v posúdení jeho nároku voči žalovanému na vrátenie majetkového zvýhodnenia dôvodiac, že pre spravodlivé rozhodnutie tohto sporu nepostačuje iba zodpovedanie otázky, či darovacie zmluvy existujú a či sú platné (narážajúc na bod 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu). Mal za to, že v danom prípade bolo potrebné zo strany súdov nižšej inštancie skúmať otázku existencie nárokov dovolateľa z darovania voči D.. V. U. (žalovanému), nakoľko táto otázka podľa neho obsahovo presahuje otázku posúdenia iba platnosti a existencie darovacích zmlúv. V danej spojitosti namietal aj nevykonanie ním navrhnutých dôkazov, na základe ktorých by podľa neho konajúce súdy dospeli k inému skutkovému zisteniu, a teda aj k rozdielnemu rozhodnutiu.

22. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP možno zahrnúť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (nielen na uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale dostatočných argumentov reagujúcich na relevantné námietky odvolateľa zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom, pričom k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou či svojvoľnosťou - vid' napr. II US 419/2021), na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). V súvislostiach vymedzenia prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP je kľúčovým pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle judikatúry ústavného súdu však iný pojem ako procesný postup, a to „právo na spravodlivý proces“ so všetkými jeho obsahovými atribútmi a garanciami v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu. Všeobecné súdy teda pri výklade a aplikácii aj procesných právnych noriem musia uprednostniť vždy ten z rôznych do úvahy prichádzajúcich výkladov, ktorý je priaznivejší, ústretovejší a zabezpečujúci plnohodnotnejšiu realizáciu práv pre stranu sporu. Jednotlivec sa totiž obracia na súd s požiadavkou o poskytnutie súdnej ochrany jeho ohrozenému alebo porušenému právu s dôverou, že táto ochrana bude poskytnutá spravodlivo a v súlade s právnym poriadkom vrátane európskej úrovne štandardov ochrany ľudských práv (II. US 419/2021). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP v zmysle vyššie uvedenej aktuálnej judikatúry ústavného súdu možno rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednanie veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, body 37 až 41).

23. Dovolací súd považuje za potrebné poukázať na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, ale neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, akým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je v zásade v právomoci orgánu, ktorý rozhoduje o merite veci. Z uvedeného vyplýva, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe zahŕňa právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné (I. ÚS 52/03).

24. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 ústavy). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezhodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť.

25. Dovolací súd sa najprv zaoberal dovolacou námietkou spočívajúcou v tom, že bolo chybou zo strany súdov nižšej inštancie, ak sa nezaoberali otázkou existencie nárokov dovolateľa z darovania voči žalovanému (D.. V. U.) bez ohľadu na platnosť a existenciu darovacích zmlúv, nakoľko táto otázka podľa neho obsahovo presahuje otázku posúdenia iba platnosti a existencie darovacích zmlúv.

26. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie, čo znamená, že sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody. Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu všeobecne spočíva v tom, že odvolací súd skúma, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhovuje procesnému, ako aj hmotnému právu. Odvolací súd bol viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP). Koncentračná zásada a princíp neúplnej apelácie sa prejavujú v odvolacom konaní v tom, že v zásade nie sú prípustné nové substancovania skutkových tvrdení, ani nové dôkazné návrhy, s výnimkou zakotvenou v § 384 CSP. Odvolací súd v rámci neúplnej apelácie je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, pričom svoju pozornosť primárne zameriava na skúmanie vecnej správnosti zákonnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu dôvodov uplatnených v odvolaní (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 152/2010). Treba mať na zreteli, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich organickú jednotu.

27. Dovolací súd konštatuje, že z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií (vychádzajúc z ich vzájomnej vecnej súvislosti a prepojenosti) zrozumiteľne vyplýva, čoho a akých dôvodov sa účastníci domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd a ako tieto úvahy posudzoval odvolací súd; odvolací súd zaujal aj závery k právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil. Z odôvodnenia odvolacieho súdu (odkazujúc na odôvodnenie súdu prvej inštancie) vyplýva, že oba konajúce súdy sa v dostatočnej miere vysporiadali s tvrdeniami žalobcu v tomto konaní a náležitým spôsobom ich aj právne posúdili, a to vychádzajúc z riadne zisteného skutkového stavu. V tomto smere dovolací súd poukazuje na bod 21. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého plynie jednoznačný záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcu v danom spore, keďže žalobca nepreukázal v priebehu konania, že došlo k právnemu úkonu darovania akcií žalovanému, a to vo vzťahu k spoločnosti Chemkostav HSV akciová spoločnosť, Chemkostav Humenné, a.s. a obchodného podielu v spoločnosti OC Avenue, s.r.o., alebo k úhrade vkladu za žalovaného, ako to tvrdil v priebehu konania. Ohľadne tohto dovolací súd poukazuje na to, že súd vykonáva dokazovanie a hodnotí predložené dôkazy podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho

vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiaca úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov má byť súčasťou rozsudku. V preskúmvanej veci nemal dovolací súd za preukázané, že by sa týmto postupom súdy nižšej inštancie neriadili. Spornou skutočnosťou bolo, či žalobca daroval žalovanému akcie spoločnosti Chemkostav HSV akciová spoločnosť a Chemkostav Humenné, a.s. a obchodný podiel v spoločnosti OC Avenue, s.r.o. Z obsahu spisu a z rozhodnutí súdov nižšej inštancie vyplýva, že bol riadne zistený skutkový stav na základe vyhodnocovania vykonaných dôkazov navrhnutých jednak zo strany žalobcu, ako aj žalovaného (návrh na zápis akciovej spoločnosti zo dňa 18.5.2001, uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. SA 10220/P, výpis z obchodného registra spoločnosti Chemkostav HSV a.s., výpis z Centrálného depozitára cenných papierov SR a.s., definícia pojmu „tunelovanie“ zo zdroja cs.wikipedia.org, vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.5.2018, notárska zápisnica N 101/2001 zo dňa 18.5.2001, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2010, výpis z účtu spoločnosti Chemkostav HSV a.s., zmluva o prevode akcií, návrh na zmenu žaloby zo dňa 29.9.2018, vyjadrenie žalovaného zo dňa 3.12.2018, notárska zápisnica N30/03 zo dňa 25.2.2003, stanovy akciovej spoločnosti Chemkostav Humenné a.s., spoločenská zmluva o založení spoločnosti OC Avenue s.r.o.), na základe ktorého súdy dospeli k právnenému záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu, nakoľko v priebehu konania neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by preukázal dôvodnosť jeho uplatneného nároku. Uvedené podľa dovolacieho súdu vyvracia dovoláciu námietku žalobcu, že konajúce súdy sa nezaoberali otázkou existencie nárokov dovolateľa z darovania voči žalovanému (D.. V. U.) bez ohľadu na platnosť a existenciu darovacích zmlúv. Podľa dovolacieho súdu daná námietka dovolateľa je založená na nelogickom základe, nakoľko dovolateľ si na jednej strane uplatňuje nárok na vrátenie darovaných akcií a obchodného podielu voči žalovanému, avšak na druhej strane súdom vytýka prílišný formalizmus, ak sa zaoberali iba existenciou darovacej zmluvy. V tomto ohľade je jeho dovolacia námietka absolútne bezpredmetná, nakoľko konajúce súdy sa jednak zaoberali jeho nárokom voči žalovanému na vrátenie „majetkového zvýhodnenia“, avšak z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu údajnej darovacej zmluvy, ktorou spočiatku dôvodil oprávnenosť svojho nároku, pričom bolo postrehnuté aj to, že v priebehu konania zmenil rétoriku (pripustená zmena žaloby na pojednávaní dňa 15.02. 2019) v tom zmysle, že predmetom sporu je vrátenie poskytnutého majetkového zvýhodnenia žalovanému, nebol schopný preukázať oprávnenosť svojho nároku právnym titulom. Na to, aby súdy mohli posúdiť jeho uplatnený nárok voči žalovanému spočívajúceho vo vrátení majetkového zvýhodnenia, bolo potrebné súdu predložiť relevantný dôkaz resp. titul (zmluva, rozhodnutie...atď.), od ktorého si daný nárok odvodzuje, čo však v priebehu konania nebol schopný vykonať. Síce sa odvolával na právny úkon darovania, avšak tento nevedel ničím preukázať. Je právne irelevantné, aby si žalobca uplatnil nárok voči žalovanému na vrátenie majetkového zvýhodnenia, bez toho, aby uviedol právny titul, od ktorého svoj nárok odvodzuje. Dovolací súd ohľadne daného dáva do pozornosti, že žalobca určuje, čo bude predmetom sporového konania a čo nie a v tejto spojitosti za účelom dosiahnutia úspechu musí byť aktívny čo sa týka unesenia bremena dokazovania a v tej súvislosti uvádzania tvrdení a stanovísk schopných vyvrátiť spochybnené, resp. sporné skutočnosti medzi stranami konania, čo žalobca nezvládol. Teda námietka dovolateľa spočívajúca v spochybňovaní skutkových zistení, ku ktorým došiel súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, a s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, nie je dôvodná.

28. Najvyšší súd k dovolacej námietke dovolateľa spočívajúcej v odopretí vykonania ním navrhnutých dôkazov a výsluchov (bez uvedenia bližšej konkretizácie ohľadne akého dôkazu, či výsluchu osôb) konštatuje, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústavy“) (pozri III. ÚS 332/09), ale iba za predpokladu, že by daný navrhovaný dôkaz mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu veci z hľadiska tvrdení dovolateľa. Avšak vyššie uvedené sa netýka prejednávaneho prípadu, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania bol dostatočne zistený skutkový stav, pričom z bodu 12. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplývajú dôvody odmietnutia nevykonania dokazovania, nakoľko neboli pre posúdenie danej právnej veci podstatné, nesúvisiace a navrhnutie ich vykonania neboli zo strany samotného žalobcu dostatočne špecifikované či odôvodnené. Zo správania žalobcu, resp. jeho konania spočívajúceho v nekonkretizovaní

dôkazov, neoznačení navrhnutých svedkov, nezabezpečení ich prítomnosti na pojednávaní, či neuvedení dôvodnosti a opodstatnenosti vykonania ním navrhnutých dôkazov, súd nemal inú možnosť ako jeho návrh zamietnuť. Dovolateľ vyššie uvedené skutočnosti vyplývajúce z rozhodnutia súdu prvej inštancie zjavne opomenul. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať, čo však dovolateľ nenamietal. Teda nie je možné konštatovať, že by došlo k bezdôvodnému odopretiu vykonania dôkazu, nakoľko súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd svoj procesný postup ohľadne uvedeného aj adekvátne odôvodnili.

29. Dovolací súd pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R37/1993, R125/1999, R42/1993). Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 125/1999, dospel k záveru, že ak súd v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. nie je prípustné, lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

30. Dovolací súd ešte súvislosti s namietanými nedostatkami v procese dokazovania, zdôrazňuje, že posudzovanie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP) a nie sporových strán. To znamená, že pokiaľ súdy ním predložené dôkazy, či iné dôkazy s úmyslom preukázať opodstatnenosť jeho nároku voči žalovanému - vrátenie majetkového zvýhodnenia dôvodiac darovaním akcií na meno eminenta Chemkostav HSV akciová spoločnosť, Chemkostav Humenné, a.s. a obchodného podielu v spoločnosti OC Avenue, s.r.o., vyhodnotili nesprávne ako tvrdí dovolateľ, môže byť ich rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne; táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Súd vykonáva dokazovanie a hodnotí predložené dôkazy podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiaca úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov má byť súčasťou rozsudku. V preskúmvanej veci nemal dovolací súd za preukázané, že by sa týmto postupom súdy nižšej inštancie neriadili. Teda námietka dovolateľa k spôsobu hodnotenia vykonaného dokazovania vzhľadom na uvedené nie je dôvodná.

31. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že postupom odvolacieho súdu (ani súdu prvej inštancie) nedošlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie CSP. Dovolací súd ešte na záver poukazuje na konštatovanie odvolacieho súdu, ktorý vrátane stotožnenia sa s postupom súdu prvej inštancie dodal, že „v prípade zmluvy o darovaní akcií v zmysle § 30 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) súd v uvedenom prípade skúma len existenciu a platnosť zmluvy o darovaní cenných papierov. Nie je možné sa preto stotožniť s námietkou žalobcu týkajúcou sa nevyhnutnosti ďalšieho objasňovania predmetnej veci, keď žalobca nevedel už v priebehu pojednávania na súde prvej inštancie preukázať existenciu takejto zmluvy“. V preskúmvanej veci tak nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

32. Navyiac ako už dovolací súd v predchádzajúcich bodoch uviedol, že pri posudzovaní existencie väd zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f/ CSP sa nemôže zaoberať vecnou správnosťou rozhodnutia súdu nižšej inštancie (t.j. správnosťou právneho posúdenia) a je vylúčené, aby vstupoval do skutkových okolností veci. Zaoberá sa otázkou, či došlo k takému procesnému postupu súdu, ktorým došlo k

porušení práva na spravodlivý proces alebo nie. Ako už bolo uvedené, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, s jej návrhmi dôkazov a ani s jej vyhodnotením dôkazov. Do tohto práva nespadá právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecných právnych predpisov, ktorý predkladá strana sporu. Z tohto dôvodu dovolací súd opätovne konštatuje, že uvedené námietky (bod 10. tohto rozhodnutia) nezakladajú prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

33. V súvislosti s uplatnenými dôvodmi prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 CSP dovolací súd uvádza, že pre úspešnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ CSP, musí dovolateľ vymedziť dovolací dôvod spôsobom upraveným v ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP, teda tak, že uvedie právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, a konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku významnú pre rozhodnutie sporu správne vyriešiť, t. j. predložiť vlastnú právnu argumentáciu, ktorej opodstatnenosť, resp. neopodstatnenosť má dovolací súd v nadväznosti na právne závery odvolacieho súdu posudzovať.

34. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zároveň dovolací súd uvádza, že argumentácia dovolateľa musí byť prispôbená tomu, že dovolanie opierajúce sa o dovolací dôvod podľa § 432 CSP je zamerané výlučne na riešenie právnych otázok, ktoré sú významné aj pre rozhodnutie konkrétneho sporu, čo znamená, že nesmie ísť o otázky hypotetické, prípadne akademické.

35. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 z 26. februára 2010). K tomu treba ešte uviesť, že záver súdu o tom, či je určitá skutočnosť preukázaná alebo nie, je výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov. Ide o skutkovú úvahu, nie o právne posúdenie (viď napr. II. ÚS/205/2022). Ani samotné spochybňovanie výsledkov dokazovania (v súvislosti s tým, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno) nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP viď napr. I.ÚS 190/2022).

36. Z vyššie uvedeného vyplýva rozsah i obsah dôvodov, ktoré musí dovolateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Ak bude dovolateľ tvrdiť, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne vec preto právne posúdili, a to vo vzťahu k riešeniu niektorej právnej otázky, nepôjde o dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, ale o napadnutie rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Predložením vlastnej verzie skutkového stavu, ktorý považoval za dôležitý pre rozhodnutie, dovolateľ nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale proti skutkovým zisteniam. Nemôže byť v tomto smere postačujúce, nakoľko je dovolací súd viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu, aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie, ale je potrebné, aby dovolateľ konkrétne uviedol právnu otázku a uviedol, prečo zaujal odvolací súd nesprávny názor na jej riešenie (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J. Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1409 s.).

37. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú

k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a zároveň, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená, alebo je rozhodovaná rozdielne. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/206/2016 z 26.09.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/52/2017 z 8.06.2017).

38. Pokiaľ však v dovolaní vymedzená otázka, ktorú má podľa dovolateľa posudzovať vo svojom rozhodnutí dovolací súd, nie je právnu otázkou, ale predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 CSP, a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť.

39. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ za nesprávne právne posúdenie považuje to, že súdy nižšej inštancie sa striktne držali právnej kvalifikácie označenej dovolateľom ako žalobcom v žalobe (t.j. darovacia zmluva) zo strany konajúcich súdov. Podľa neho konajúce súdy sa dopustili nesprávneho právneho posúdenia, ak sa zamerali len na skúmanie platnosti a existencie darovacej zmluvy bez toho, aby vzali do úvahy skutkový stav a uplatnené nároky dovolateľa v celom rozsahu. Mal za to, že ak by tak urobili, konajúce súdy by podľa neho dospeli k inej právnej kvalifikácii odkazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo/2237/2013, podľa ktorého súd pri svojom právnom posúdení veci nie je právnym názorom účastníkov viazaný. Takto formulovanú otázku v prvom rade nemožno podľa názoru dovolacieho súdu, s poukazom na kritéria uvedené v bodoch 33. až 38 tohto odôvodnenia, považovať za otázku právnu, ktorá v konečnom dôsledku nie je ani vymedzená v súlade s týmito kritériami. Namietanie nesprávneho právneho posúdenia žalobcom v tomto konkrétnom prípade je založené na skutkovom zistení súdu prvej inštancie a závere z neho vyplývajúcom (z vyhodnotenia vykonaných dôkazov - viď bod 9., 10., 11., a 12. jeho odôvodnenia), a tiež na neunesení dôkazného bremena žalobcu (ohľadne preukázania darovania akcií a obchodného podielu žalovanému či úhrady vkladu za žalovaného). Nejedná sa teda o právnu otázku zameranú na interpretáciu alebo aplikáciu konkrétného zákonného ustanovenia, ktorá je predpokladaná v ust. § 421 ods. 1 CSP spôsobom zadefinovaným judikatúrou najvyššieho súdu (napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo/158/2017), ale jedná sa o skutkovú otázku, ktorú dovolací súd nie je oprávnený v zmysle § 442 CSP posudzovať na základe výsledkov dokazovania v tom - ktorom posudzovanom prípade. Dovolateľ sa svojimi tvrdeniami snaží len vyvrátiť súdmi prijatý záver, že výsledky vykonaného dokazovania neboli spôsobilé podporiť úspešnosť žaloby.

40. Dovolací súd podotýka, že v posudzovanom prípade je zřejmé, že základom celého sporu je neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcu/dovolateľa čo do zistenia, či žalobca daroval žalovanému akcie spoločnosti Chemkostav HSV akciová spoločnosť a Chemkostav Humenné, a.s., a obchodný podiel v spoločnosti OC Avenue, s.r.o. Z obsahu spisu vyplýva, že argumentácia žalobcu spočívala v odkaze na právny úkon darovania ohľadne kmeňových akcií na meno vo veci vyššie dvoch uvedených akciových spoločností a obchodného podielu spoločnosti s ručením obmedzeným, pričom však súd prvej inštancie jednoznačne konštatoval neunesenie dôkazného bremena žalobcu, nakoľko nepredložil darovaciu zmluvu, či iné dôkazy preukazujúce úhradu vkladu za žalovaného. Navyše bolo preukázané, že obchodný podiel spoločnosti OC Avenue s.r.o., žalobca previedol na spoločnosť JRD CONSULTING, s.r.o., nie na žalovaného. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu neunesenia dôkazného bremena z jeho strany. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že vyššie uvedené nepredstavuje nesprávne právne posúdenie, ale skutkové zistenie súdu prvej inštancie v dôsledku vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia v spojitosti s neunesením dôkazného bremena žalobcom, ktoré je sankcionované stratou sporu.

41. Ako bolo už vyššie uvedené, pre uplatnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, b/ či c/ je dôležité aby sa jednalo o právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej

záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená, alebo je rozhodovaná rozdielne. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolateľ musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená (k pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ vid' rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/29/2017 - R 71/2018). Na základe argumentácie obsiahnutej v dovolaní nebolo možné posúdiť, vyriešenie akej právnej otázky (či akých právnych otázok), pri ktorej (ktorých) riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolateľ namieta. Rovnako vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolateľ nenaformuloval tiež žiadnu právnu otázku. Z obsahu jeho dovolania potom vyplýva, že „len“ nesúhlasí s názorom súdov nižších inštancií, pričom tak robí bez konkrétneho vymedzenia právnej otázky, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená, pričom uvedené sa vzťahuje aj na prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Keďže v danom prípade sa nejedná o otázku právnu (vid' bod 34., 35. a 38. tohto odôvodnenia), čo je absolútne primárne pre splnenie zo zákonom predpokladaných možností stanovených v písm. a/, b/ a c/ § 421 ods. 1 CSP, odvolací súd musel dospieť k záveru, že v podmienkach danej veci k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ ani c/ CSP, nedošlo.

42. Pokiaľ v dovolaní absentuje relevantné zdôvodnenie prípustnosti uplatneného dovolacieho dôvodu, odvolací súd ho nie je povinný svojím výkladom fakticky dopĺňať, domýšľať si a bádať nad tým, čo mal dovolateľ na mysli (obdobne napríklad v rozhodnutí č. k. III. ÚS 47/2019-51 z 15. októbra 2019). V dôsledku nejasného a nedostatočného vymedzenia dovolacích dôvodov najvyšší súd ako súd dovolací ani nemohol „postúpiť“ do štádia uskutočnenia meritórneho dovolacieho prieskumu, pretože prístupom k takémuto meritórnemu prieskumu by neprípustným spôsobom nahrádzal povinnosť dovolateľa, jasne a zreteľne vymedziť dovolacie otázky, čím by uskutočnil procesne neprípustný dovolací prieskum. Z obsahu samotného dovolania vyplýva, že dovolateľ len z opatrnosti uplatnil všetky predpoklady prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, avšak bez ich náležitého vymedzenia predpokladaného v § 432 ods. 1, 2 CSP.

43. To, že sa súdy oboch inštancií nestotožnili s názorom žalobcu vo veci jeho uplatneného nároku (určení, že je majiteľom akcií spoločností Chemkostav HSV akciová spoločnosť a Chemkostav Humenné, a.s., a obchodného podielu v spoločnosti OC Avenue, s.r.o.), a tiež o spôsobe hodnotenia dôkazov, nepredstavuje nesprávne právne posúdenie veci z hľadiska dôvodov prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ ani c/. Z obsahu dovolania je zrejmá len všeobecná nespokojnosť dovolateľa a samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie a spochybňovanie správnosti ich rozhodnutí, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/, resp. písm. c/ CSP v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 CSP, uplatnený dovolateľom vo vzťahu k námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, odvolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ CSP, odmietol.

45. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.